

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ที่.....๔๔๕๐/๒๕๖๘.....วันที่.....๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๘.....

เรื่อง รายงานผลการพัฒนางานตามข้อตกลงข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๖๙ .

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ตามหนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ในการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ได้ดำเนินการตามตัวชี้วัด ตามคู่มือการ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม หนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนั้น

ในการนี้ ข้าพเจ้า นายนิวัฒน์ วิฑูรย์พันธ์ ตำแหน่ง พนักงานราชการครู จึงขอดำเนินการรายงานผลการพัฒนางานตามข้อตกลงข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ - ๕ มกราคม ๒๕๖๙) โดยนำเสนอหัวข้อการพัฒนา เรื่อง ผลของภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคต่อสุขภาวะนักเรียน โดยได้รับมอบหมายให้นำเสนอ นายธวัชชัย ดกสุขแก้ว ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร ตามเอกสารดงแนบ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

(นายนิวัฒน์ วิฑูรย์พันธ์)

พนักงานราชการ (ครู)

เรียน ผอ.วท.บางสะพาน

๑.เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

๒.เพื่อทราบ

-ลงนามในเอกสาร

๕๖ ร.๓๒๕

๑. ทศพร / ๐๕/๒๒๓
๖. ๐๖๖

๖๒ ร.๓๒๕

(นายนิมิตร ศรียาภัย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ข้อตกลงในการพัฒนางานตามข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)
เรื่อง ผลของภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคต่อสุขภาวะนักเรียน

นายนิวัฒน์ วิฑูรย์พันธ์

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน
สถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง ๕

อาชีวศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง ครู (ยังไม่มีวิทยฐานะ)
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙

บทที่ ๑

บทนำ

ชื่อเรื่อง ผลของภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคต่อสุขภาวนักเรียน

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (โดยย่อ)

ปัจจุบันนโยบายของรัฐและยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งด้านกาย จิตใจ และสังคม โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนในระดับ อาชีวศึกษา นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปี งบประมาณ ๒๕๖๘-๒๕๖๙ ยังเน้นการพัฒนาศถานศึกษาให้เป็นพื้นที่แห่งความสุข ปลอดภัย และเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแผนพัฒนาศถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ที่มุ่งยกระดับคุณภาพ ชีวิตของนักเรียน นักศึกษา ผ่านการพัฒนาศภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

จากการสำรวจเบื้องต้น พบว่าพื้นที่บางส่วนในวิทยาลัยเทคนิคบางสะพานยังมีปัญหาภูมิทัศน์ที่ไม่ เหมาะสม เช่น พื้นที่สีเขียวไม่เพียงพอ พื้นที่ว่างถูกใช้งานไม่เต็มประสิทธิภาพ รวมถึงสาธารณูปโภคพื้นฐาน บางจุดอยู่ในสภาพชำรุด ไม่ปลอดภัยต่อการใช้งาน ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาวนักเรียน ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งอาจกระทบต่อการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตของนักเรียนใน ระยะยาว

จากปัญหาดังกล่าว วิทยาลัยเทคนิคบางสะพานจึงเสนอ “โครงการผลของภูมิทัศน์และสาธารณูปโภค ต่อสุขภาวนักเรียน” เพื่อศึกษาสภาพภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคภายในสถานศึกษา รวมถึงวิเคราะห์ ความสัมพันธ์กับสุขภาวนักเรียนในมิติต่าง ๆ และนำข้อมูลไปสู่การพัฒนาแนวทางปรับปรุง สภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมสุขภาพกายและจิตของนักเรียน พร้อมยกระดับคุณภาพ สถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติอย่างแท้จริง

๒. วัตถุประสงค์การวิจัย

- ๒.๑ เพื่อศึกษาสภาพของภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคภายในสถานศึกษา
- ๒.๒ เพื่อศึกษาระดับสุขภาวนักเรียนในด้านกาย จิต และสังคม
- ๒.๓ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคให้ส่งผลต่อสุขภาวนักเรียน

๓. ขอบเขตของการวิจัย

๓.๑ เนื้อหาวิจัย

- ศึกษาคุณภาพและความเหมาะสมของภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคในสถานศึกษา
- วิเคราะห์ระดับสุขภาวะของนักเรียน (กาย จิตใจ และสังคม)
- วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับสุขภาวะ

๓.๒ ประชากร/ กลุ่มเป้าหมาย

- นักเรียนระดับ ปวช. ปวส.
- ครูและบุคลากรภายในสถานศึกษา
- ผู้บริหารสถานศึกษา

๓.๓ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๓.๔ ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

- คุณภาพของภูมิทัศน์ในสถานศึกษา
- ความเพียงพอและเหมาะสมของสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำ น้ำดื่ม ระบบไฟฟ้า

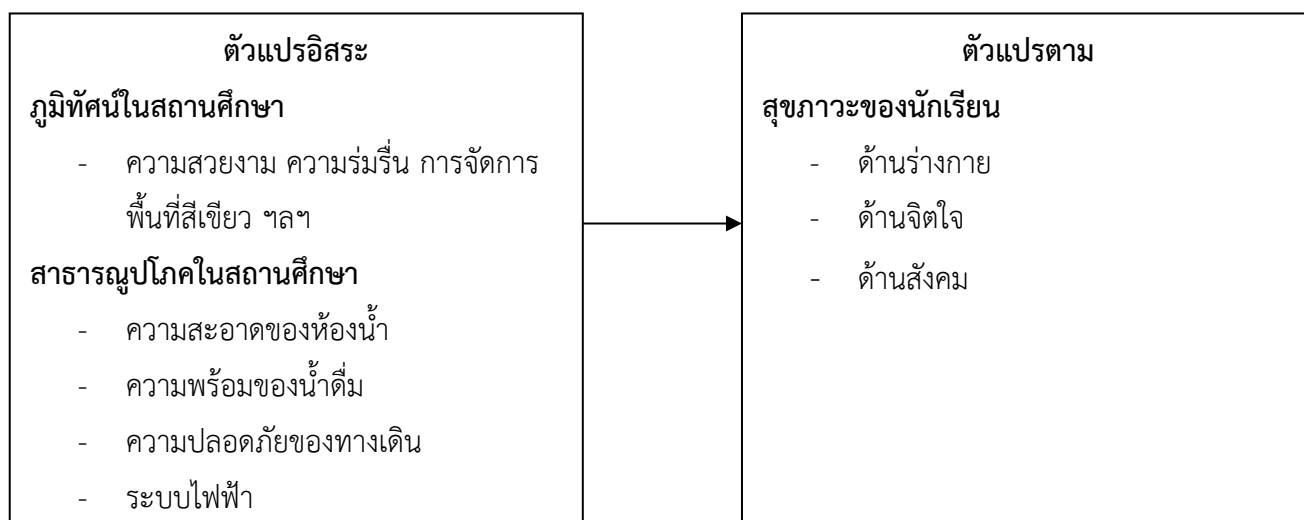
ตัวแปรตาม

- ด้านกาย (เช่น สุขภาพทั่วไป ความสะอาด ความปลอดภัย)
- ด้านจิต (เช่น ความเครียด ความพึงพอใจ)
- ด้านสังคม (เช่น ความสัมพันธ์ ความร่วมมือ)

๔. สมมติฐานการวิจัย

- ภูมิทัศน์ที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสุขภาวะของนักเรียน นักศึกษา
- สาธารณูปโภคที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสุขภาวะของนักเรียน นักศึกษา

๕. กรอบแนวคิดในการวิจัย

๖. นิยามศัพท์

๖.๑ **ภูมิทัศน์:** การจัดการพื้นที่ภายนอกอาคารในสถานศึกษา เช่น สนามหญ้า ทางเดิน สวนต้นไม้ หรือพื้นที่พักผ่อนที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจและการใช้ชีวิตของนักเรียน นักศึกษา

๖.๒ **สาธารณูปโภค:** สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานในวิทยาลัย เช่น ห้องน้ำ น้ำดื่ม ไฟฟ้า ระบบระบายน้ำ

๖.๓ **สุขภาวะของนักเรียน:** สภาพของนักเรียนที่มีความสมดุลทั้งทางกาย จิตใจ และสังคม โดยเน้นการไม่มีโรค ความพึงพอใจในชีวิต และความสามารถในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น

๖.๔ **ความสัมพันธ์:** การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่ออีกตัวแปรหนึ่งในเชิงบวกหรือเชิงลบ

๖.๕ **สิ่งแวดล้อมทางการศึกษา:** สภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางสังคมภายในสถานศึกษาที่รวมถึงภูมิทัศน์ สาธารณูปโภค การจัดพื้นที่ใช้สอย รวมถึงบรรยากาศที่มีผลต่อความรู้สึก ความปลอดภัย และสุขภาวะของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้

๗. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๗.๑ ได้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของวิทยาลัยที่ส่งผลต่อสุขภาวะของนักเรียน นักศึกษา

๗.๒ ได้แนวทางในการพัฒนาภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคในวิทยาลัยให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้

๗.๓ ส่งเสริมให้วิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาวะผู้เรียนในฐานะรากฐานของการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ผลของภูมิทัศน์และสาธารณูปโภคต่อสุขภาวนักเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ภูมิทัศน์และสาธารณูปโภค
๒. นโยบายระดับกระทรวงศึกษาธิการ
๓. นโยบายระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
๔. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ภูมิทัศน์และสาธารณูปโภค

การพัฒนาเมืองในศตวรรษที่ ๒๑ เผชิญต่อความท้าทายหลายมิติ เช่น การเติบโตของประชากรในเมือง ความเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความต้องการบริการพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จากมุมมองวิชาการ “ภูมิทัศน์” และ “สาธารณูปโภค” ถูกนิยามเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนช่วยให้เมืองมีประสิทธิภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งในมิติเชิงสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

“ภูมิทัศน์” หมายถึงภาพรวมของพื้นที่ที่มนุษย์รับรู้ทางสายตา โดยประกอบด้วยองค์ประกอบทางธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ พืชพรรณ ตลอดจนองค์ประกอบที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งสภาพภูมิทัศน์มีความหมายทั้งในบริบทของธรรมชาติและบริบทเมือง

“สาธารณูปโภค” หรือโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure) คือระบบและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของสังคมและเศรษฐกิจ เช่น ถนน ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้า ระบบขนส่ง ระบบโทรคมนาคม ฯลฯ ซึ่งช่วยสนับสนุนการดำรงชีวิตและกิจกรรมทางสังคมของประชาชน

ภูมิทัศน์และสาธารณูปโภค เป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน โดยการบูรณาการภูมิทัศน์ธรรมชาติและโครงสร้างพื้นฐานที่มนุษย์สร้างขึ้นสามารถสร้างเมืองที่มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น แข็งแรงต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แนวคิดโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวและการออกแบบที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ จะเป็นพื้นฐานสำคัญในการวางแผนและพัฒนาเมืองทั่วโลกในอนาคต

๒.๒ นโยบายระดับกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการภารกิจหลักตามยุทธศาสตร์ชาติ ร่าง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ฉบับปรับปรุง ในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพขับเคลื่อน ประเด็น ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ในแผนย่อยที่ ๓.๓ การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ประเด็น ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยเฉพาะหมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๕ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ จึงได้กำหนดหลักการสำคัญ ไว้ดังนี้

๑. สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้เรียนและประชาชน โดยให้ทุกหน่วยงานนำรูปแบบการทำงานที่บูรณาการการทำงานร่วมกัน และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสานต่อความร่วมมือที่เข้มแข็ง และสร้างหลักประกันว่าทุกคนจะต้องมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมทุกพื้นที่

๒. สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนดำเนินการตามภารกิจด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง องค์กร ประชาชนและประเทศชาติ โดยให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ผ่านกลไกการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา

๓. ดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและประชาชน โดยมุ่งเป้าหมายการพัฒนาการศึกษา เพื่อร่วมกัน “พลิกโฉมการศึกษาสู่ยุคดิจิทัล” (Transforming Education to Fit in the Digital Era)

ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยคำนึงถึงชาติ ศาสนา ศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม กีฬา ความปลอดภัย ความมีโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งมีสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่

๒.๒.๑ นโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย

๑.๑ สร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันภัยคุกคามในชีวิตทุกรูปแบบ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากร ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น

๑.๒ ปลุกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์และไซเบอร์อย่างสร้างสรรค์

๑.๓ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม สร้างความตระหนักรู้ และจิตสำนึกในการอนุรักษ์ พันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑.๔ พัฒนabatบาทและภารกิจด้านความปลอดภัยของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วน

๒. การยกระดับคุณภาพการศึกษา

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้สู่สมรรถนะตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ให้กับผู้เรียน

๒.๒ จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพหุปัญญาให้กับผู้เรียน โดยเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ในรูปแบบ Active Learning, STEM Education, Coding ฯลฯ และกระบวนการส่งต่อในระดับที่สูงขึ้น

๒.๓ พัฒนากระบวนการเรียนรู้และการวัดผล ประเมินผลฐานสมรรถนะ เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นแห่งอนาคต

๒.๔ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะและสมรรถนะด้าน Soft Power ให้กับผู้เรียน

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้เรียนรู้ตามความสนใจผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลาย

๒.๖ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss)

๒.๗ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและศีลธรรมให้มีความทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและบริบทของพื้นที่

๒.๘ ส่งเสริมการให้ความรู้และทักษะด้านการเงินและการออม (Financial Literacy) ให้กับผู้เรียน โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๙ ส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาให้นำผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติไปใช้ในการวางแผน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา

๒.๑๐ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพสถานศึกษาที่เน้นสมรรถนะและผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน

๓. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษาทุกช่วงวัย

๓.๑ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการติดตามและส่งต่อไปยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งแก้ปัญหาเด็กตกหล่นและออกกลางคัน

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษาเพื่อรับการพัฒนารอบด้าน มีคุณภาพ ตามศักยภาพ ตามวัย ต่อเนื่องอย่างเป็นระบบและเป็นไปตามมาตรฐาน โดยบูรณาการร่วมกันกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ พัฒนาข้อมูลและทางเลือกที่หลากหลายให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ และกลุ่มเปราะบาง รวมทั้งกลุ่มเยาวชนอายุ ๑๕-๒๔ ปีที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การทำงาน หรือการฝึกอบรม (Not in Education, Employment or Training : NEETs)

๓.๔ พัฒนาระบบสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยครอบครัว (Home School) และการเรียนรู้ที่บ้านเป็นหลัก (Home-based Learning) รวมทั้งการศึกษาทางเลือกอื่น ๆ

๓.๕ พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) ในหน่วยงานที่จัดการศึกษาและให้หน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนระบบธนาคารหน่วยกิตในภาพรวม และการเชื่อมโยงทั้งระหว่างรูปแบบประเภท และระดับการศึกษา

๔. การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๔.๑ พัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แบบโมดูล (Modular System) มีการบูรณาการวิชาสามัญและวิชาชีพในชุดวิชาชีพเดียวกัน เชื่อมโยงการจัดการอาชีวศึกษาทั้งในระบบ นอกกระบบและระบบทวิภาคี รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง (Block Course) เพื่อสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาอย่างเข้มข้นเพื่อการมีงานทำ

๔.๒ ขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และยกระดับสมรรถนะกำลังคนตามกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน และมาตรฐานสากล รวมทั้งขับเคลื่อนความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) โดยความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถานประกอบการในการผลิตกำลังคนที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๔.๓ พัฒนาสมรรถนะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ โดยการ Re-skill Up-skill และ New skill เพื่อให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น พร้อมทั้งสร้างช่องทางอาชีพในรูปแบบหลากหลายให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งผู้สูงอายุ โดยมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ ส่งเสริมการพัฒนาระบบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ตามสมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ และการนำผลการทดสอบไปใช้คัดเลือกเข้าทำงาน ศึกษาต่อ ขอรับประกาศนียบัตรมาตรฐานสมรรถนะการใช้ดิจิทัล (Digital Literacy) การขอรับวุฒิปัตรีสมรรถนะภาษาอังกฤษ (English Competency)

๔.๕ จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาการจัดตั้งธุรกิจ (ศูนย์ Start Up) ภายใต้ศูนย์พัฒนาอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ และพัฒนาศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา เพื่อการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการด้านอาชีพทั้งผู้เรียนอาชีวศึกษาและประชาชนทั่วไป โดยเชื่อมโยงกับ กศน. และสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพในวิถีชีวิตรูปแบบใหม่

๔.๖ เพิ่มบทบาทการอาชีวศึกษาในการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการและกำลังแรงงานในภาคเกษตร โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) และกลุ่มยุวเกษตรกรอัจฉริยะ (Young Smart Farmer) ที่สามารถรองรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้

๔.๗ พัฒนาหลักสูตรอาชีพสำหรับกลุ่มเป้าหมายผู้อยู่ในระบบโรงเรียนและประชาชนที่สอดคล้องมาตรฐานอาชีพเพื่อการเข้าสู่การรับรองสมรรถนะ และได้รับคุณวุฒิวิชาชีพตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

๕. การส่งเสริมสนับสนุนวิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากร

๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการประเมินวิทยฐานะ โดยใช้ระบบการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (Digital Performance Appraisal : DPA)

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการ พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลตามกรอบระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา

๕.๓ พัฒนาครูให้มีความพร้อมด้านวิชาการและทักษะการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ รวมทั้งให้เป็นผู้วางแผนเส้นทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล

๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการวัดสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำผลไปใช้ในการยกระดับการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลในชั้นเรียน

๕.๕ พัฒนาขีดความสามารถของครู และบุคลากรให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต

๕.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการทดสอบสมรรถนะครู และบุคลากรด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการทำงาน

๕.๗ เร่งรัดการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทั้งระบบ ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการวางแผนและการสร้างวินัยด้านการเงินและการออม

๖. การพัฒนาระบบราชการและการบริการภาครัฐยุคดิจิทัล

๖.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาระบบราชการ ด้วยนวัตกรรม และการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน (Digitalize Process) การเชื่อมโยงและแบ่งปันข้อมูล (Sharing Data) การส่งเสริมความร่วมมือ บูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก

๖.๒ พัฒนาประสิทธิภาพของเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถใช้งานเครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๓ พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา โดยยึดหลักความจำเป็นและใช้พื้นที่เป็นฐาน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

๖.๔ เสริมสร้างคุณธรรม มาตรฐานทางจริยธรรมและปลูกจิตสำนึกต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๗. การขับเคลื่อนกฎหมายการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ

ดำเนินการจัดทำกฎหมายลำดับรอง เพื่อรองรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ควบคู่กับการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

๑.ให้ส่วนราชการ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ นำนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้างต้น เป็นกรอบแนวทางในการจัดการศึกษา โดยดำเนินการจัดทำแผนและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ พร้อมน้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การปฏิบัติ

๒.ให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล และรายงานการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สู่การปฏิบัติระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ตรวจราชการ ติดตาม ประเมินผลในระดับนโยบาย และจัดทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ทราบตามลำดับ

๓.กรณีมีปัญหาในเชิงพื้นที่หรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ให้ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล และดำเนินการแก้ไขปัญหในระดับพื้นที่ก่อน โดยใช้ภาคีเครือข่ายในการแก้ไขข้อขัดข้อง พร้อมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการติดตามฯ ตามข้อ ๒ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามลำดับ

๔.สำหรับภารกิจของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่ปฏิบัติในลักษณะงานในเชิงหน้าที่ (Function) งานในเชิงยุทธศาสตร์ (Agenda) และงานในเชิงพื้นที่ (Area) ซึ่งได้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว หากมีความสอดคล้องกับหลักการนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้างต้น ให้ถือเป็นหน้าที่ของส่วนราชการหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งรัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบให้การดำเนินการเกิดผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๓ นโยบายระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ต่อเนื่อง) เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค โดยมุ่งเน้นการผลิตและพัฒนาากำลังคนในสาขา ที่มี ความจำ เป็นเร่งด่วนที่ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และกรอบ คุณวุฒิ อาชีวศึกษาแห่งชาติ ด้วยความร่วมมืออย่างเข้มแข็งและต่อเนื่องกับภาคประกอบการ องค์กรวิชาชีพ และภาคีเครือข่าย ที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นรูปแบบการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อสร้างทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ให้ ผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพได้ทันต่อความต้องการกำลังคนของประเทศ และ อยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างมีความสุข

๑ จัดหาเงินกองทุน เพิ่มนักเรียนสายอาชีวศึกษา นำ เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยประสานกับกระทรวง แรงงาน เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษาที่จบมา มีตลาดรองรับ สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ

๒. จัดให้มีการเชื่อมโยงหลักสูตรของสายอาชีวศึกษากับมาตรฐานวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นการเสริม ศักยภาพ แก่ผู้เรียน (Upskill) หรือเพิ่มพูนทักษะใหม่ (Reskill) โดยได้รับการรับรองตามเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพ และผู้เรียนจะได้รับใบประกาศนียบัตรตามสมรรถนะอาชีพ เพื่อนำ ไปใช้ประกอบการสมัครงานและ การขอขึ้นเงินเดือน และการประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ผู้เรียนอาจเป็นผู้ที่อยู่ในระบบการศึกษาหรือนอกระบบ การศึกษาก็ได้

๓. จัดให้มีการอบรมอาชีพเสริมในชุมชน เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะใหม่ (New Skill) เพิ่ม สมรรถนะ (Upskill) หรือทบทวนทักษะ (Reskill) ให้แก่ผู้เรียนและประชาชนทั่วไป เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างประปา ช่างแอร์ การค้าขาย การเกษตร ฯลฯ

๒.๔ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ขับเคลื่อนการดำเนินงานผ่าน ๘ ประเด็นการพัฒนา (๘ Agenda) ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมการเรียนรู้อาชีวศึกษาทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime)

- ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแพลตฟอร์มและสื่อการเรียนรู้
- ๑.๒ สนับสนุนการจัดหาอุปกรณ์การเรียนและการฝึกปฏิบัติที่เหมาะสม ทันสมัย
- ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อคนทุกช่วงวัย (Vocational Education for

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ปฏิรูประบบอาชีวศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- ๒.๑ สร้างความเข้มแข็งให้การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
- ๒.๒ เสริมสร้างคุณภาพให้กับสถานศึกษาทุกแห่ง (Quality for All)
- ๒.๓ ปฏิรูประบบการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศติดตาม
- ๒.๔ ขับเคลื่อนระบบคลังหน่วยกิตอาชีวศึกษา (Credit Bank) All)
- ๒.๕ พัฒนาศักยภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาในทุกมิติ (วิชาชีพ วิชาการ วิชาชีวิต)
- ๒.๖ พัฒนาระบบการแนะแนวการเรียนและสร้างเป้าหมายชีวิตให้กับผู้เรียนอาชีวศึกษา (Coaching)
- ๒.๗ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาชีวศึกษา
- ๒.๘ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการจัดการเรียนการสอน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เสริมสร้างอาชีวศึกษาแห่งความสุข ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาแห่งความสุข (ห้องเรียนดี สุชาติ ฯลฯ)
- ๓.๒ เสริมสร้างสถานศึกษาปลอดภัยและวิทยาลัยสีขาว
- ๓.๓ สร้างและส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และมุ่งสู่การใช้พลังงานสะอาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทักษะและสมรรถนะวิชาชีพกำลังคน (Skill Certificate)

- ๔.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาสมรรถนะกำลังคน ตามแนวทาง Up-Skill / Re-Skill/ New-Skill
- ๔.๒ ขับเคลื่อนการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate)
- ๔.๓ ส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)
- ๔.๔ เสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ (Entrepreneurship)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาภาคีเครือข่ายและเสริมพลังความร่วมมือ

- ๕.๑ สร้างและพัฒนาความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา
- ๕.๒ ขับเคลื่อนและเสริมพลังกลไก อ.กรอ.อศ.
- ๕.๓ เชื่อมโยงการจัดการศึกษาภายในกระทรวงศึกษาธิการ (Connex MOE)
- ๕.๔ ผลักดันการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามกรอบความร่วมมือ (Active MOU/MOA)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ยกระดับการบริหารและพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษา

- ๖.๑ พัฒนาและปรับปรุงแนวปฏิบัติในการบริหารงานบุคคลทุกมิติ
- ๖.๒ แก้ไขปัญหาความขาดแคลนครู บุคลากร และส่งเสริมครูคืนถิ่น
- ๖.๓ แก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาทักษะด้านการเงินแก่ครูและบุคลากร
- ๖.๔ พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากร สู่การเป็นบุคลากรอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ เสริมสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษายุคใหม่

- ๗.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม Fix it - จิตอาสา
- ๗.๒ ส่งเสริมและสนับสนุน Soft Power อาชีวศึกษา
- ๗.๓ พัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารองค์กรที่ตอบโจทย์สังคม
- ๗.๔ เชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น/สร้างต้นแบบรุ่นพี่อาชีวะ (Senior Idol)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๘ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอาชีวศึกษา

- ๘.๑ ปฏิบัติราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๘.๒ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา
- ๘.๓ พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน/ปรับลดภาระงานที่ไม่จำเป็นหรือซ้ำซ้อน
- ๘.๔ ปรับปรุงและแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ให้มีความทันสมัย

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ระดับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๑. ให้ถือว่านโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ฉบับนี้ เป็นนโยบายการปฏิบัติราชการของสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. ให้หน่วยงานระดับสำนัก ศูนย์/กลุ่ม/หน่วย ในส่วนกลางของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ขับเคลื่อนบทบาทภารกิจของหน่วยงานให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ในทุกประเด็น ที่เกี่ยวข้อง ตามที่สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษากำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการขับเคลื่อน นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา (Action Plan) และรวมถึงนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ด้วย

๓. ให้หน่วยงานระดับสำนัก/ศูนย์/กลุ่ม/หน่วย ในส่วนกลางของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา นำนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ และนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำและเสนอคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของหน่วยงาน ทั้งในมิติงานเชิงหน้าที่ (Function) และงานเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ (Agenda)

๔. ให้มีกลไกการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ในรูปแบบคณะกรรมการประกอบด้วย คณะกรรมการขับเคลื่อน

นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา และคณะกรรมการติดตามและประเมินผล การขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายการพัฒนา อาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิผล มีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลสัมฤทธิ์เชิงบทบาทภารกิจที่เป็นรูปธรรม

ระดับสถานศึกษา (วิทยาลัยและสถาบันการอาชีวศึกษา)

๑. ให้สถานศึกษาของรัฐ ทั้งวิทยาลัยและสถาบันการอาชีวศึกษา ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษานำนโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ และนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ ไปเป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติราชการตามบทบาทภารกิจของสถานศึกษา และดำเนินการตามแนวทางหรือแผนการดำเนินงานที่หน่วยงานส่วนกลางผู้รับผิดชอบการขับเคลื่อนนโยบาย กำหนด

๒. ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานส่วนกลางในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาและหน่วยงานในระดับพื้นที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กรณีการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ

๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Khongouan และ Khamwachirapithak (๒๐๒๑) ได้ศึกษาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวในเขตเทศบาลจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้กรณีศึกษาเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน บ้านแพ้ว และสมุทรสาคร งานวิจัยมุ่งเน้นการวิเคราะห์รูปแบบการจัดการพื้นที่สีเขียวและการเชื่อมโยงกับระบบสาธารณูปโภคเมือง เช่น ระบบระบายน้ำและพื้นที่สาธารณะ ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง ลดปัญหาน้ำท่วม และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งยังเสนอแนวทางการวางแผนเชิงพื้นที่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเมืองขนาดกลางในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสม

การอ้างอิง(APA):

Khongouan, S., & Khamwachirapithak, P. (๒๐๒๑). Green infrastructure development in urban areas: Case studies of Samutsakhon, Krathumbaen and Banphaeo municipalities in Samut Sakhon Province. *Nakhara: Journal of Environmental Design and Planning*, ๒๐(๓).

Sahavacharin และคณะ (๒๐๒๐) ศึกษาแบบเชิงพื้นที่ของภูมิทัศน์เมืองกระบี่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริการของระบบนิเวศ งานวิจัยใช้แนวคิดนิเวศภูมิทัศน์ (Landscape Ecology) ในการวิเคราะห์โครงสร้างพื้นที่สีเขียวและพื้นที่น้ำ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการจัดวางภูมิทัศน์ที่เหมาะสมสามารถช่วยสนับสนุนระบบสาธารณูปโภคด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการน้ำ การควบคุมคุณภาพอากาศ และการลดผลกระทบจากการขยายตัวของเมือง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงบทบาทของภูมิทัศน์ในฐานะโครงสร้างพื้นฐานเชิงนิเวศของเมือง

การอ้างอิง(APA):

Sahavacharin, P., Sompongchaiyakul, P., & Thaitakoo, D. (๒๐๒๐). Landscape spatial pattern for enhancing ecosystem services of Krabi City. *Journal of Environmental Management and Sustainability*, ๑๖(๑), ๘๖-๑๐๙.

Pen-kham และคณะ (๒๐๑๙) ได้ประเมินความเสี่ยงของสวนสาธารณะในเขตเมืองเชียงใหม่ต่อปัญหาน้ำท่วมในอนาคต โดยพิจารณาสวนสาธารณะในฐานะองค์ประกอบหนึ่งของระบบสาธารณูปโภคเมือง ผลการศึกษาพบว่าสวนสาธารณะมีศักยภาพในการทำหน้าที่เป็นพื้นที่หน่วงน้ำและลดความรุนแรงของน้ำท่วม หากได้รับการออกแบบและบริหารจัดการอย่างเหมาะสม งานวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการบูรณาการภูมิทัศน์เข้ากับระบบจัดการน้ำในเมือง เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นของเมืองต่อภัยพิบัติ

การอ้างอิง(APA):

Pen-kham, S., Tikun, S., & Kongboonthiam, P. (๒๐๑๙). การประเมินความเสี่ยงของสวนสาธารณะในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อปัญหาน้ำท่วมในอนาคต. *วารสารวิจัยราชภัฏธนบุรี รัชใช้สังคม*, ๕(๒), ๔๐-๕๕.

Visojsongkram และ Prachongsarn (๒๐๒๕) ศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวต่อการลดปรากฏการณ์เกาะความร้อนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลอุณหภูมิและการกระจายตัวของพื้นที่สีเขียว ผลการวิจัยพบว่าพื้นที่ภูมิทัศน์สีเขียว เช่น สวนสาธารณะและแนวต้นไม้ริมถนน มีบทบาทสำคัญในการลดอุณหภูมิผิวดินและปรับปรุงสภาพภูมิอากาศเมือง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าภูมิทัศน์สามารถทำหน้าที่เป็นสาธารณูปโภคด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลโดยตรงต่อสุขภาวะของประชาชนเมือง

การอ้างอิง(APA):

Visojsongkram, N., & Prachongsarn, K. (๒๐๒๕). อิทธิพลของโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวต่อปรากฏการณ์เกาะความร้อนเมือง: กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร. วารสารสถาปัตยกรรม การออกแบบและการก่อสร้าง, ๗(๓), ๕๓-๖๖.

Maglumtong และ Maglumtong (๒๐๒๒) วิเคราะห์บทบาทของโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเมือง โดยเปรียบเทียบกรณีศึกษาของกรุงปารีสและประเทศสิงคโปร์ งานวิจัยชี้ให้เห็นว่าเมืองที่บูรณาการภูมิทัศน์เข้ากับระบบสาธารณูปโภคอย่างเป็นระบบ สามารถสร้างภาพลักษณ์เมืองที่น่าอยู่ ดึงดูดการลงทุน และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน งานวิจัยนี้ตอกย้ำว่าโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวไม่ใช่เพียงองค์ประกอบด้านความสวยงาม แต่เป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

การอ้างอิง(APA):

Maglumtong, P., & Maglumtong, N. (๒๐๒๒). Green infrastructure for urban competitiveness enhancement: Lessons learned from Paris and Singapore. Journal of Faculty of Architecture and Design RMUTP, ๑(๒), ๗๐-๘๘.